

“Če je On z nami, se nimamo česa bati”

Gospodov klic — poklic — se vedno pojavi takole: “Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj.” Da, poklic zahteva odpoved, žrtev. Toda, kako prijetna postane žrtev — »gaudium cum pace«, veselje in mir —, če je odpoved popolna! (Brazda, 8)

28. september

Če privoliš v to, da Bog gospoduje nad tvojo ladjo, da je On njen

gospodar — kakšna varnost! ... Tudi takrat, ko je videti, da je odsoten, da je zaspal, da ne skrbi za nas in se sredi najtemnejšega mraka dviguje vihar. Sveti Marko pripoveduje, da so se sredi takšnih okoliščin znašli apostoli; *videl je, kako se mučijo z veslanjem, kajti veter jim je bil nasproten. Okrog četrte nočne straže je šel k njim tako, da je hodil po jezeru. (...) Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se! Nato je stopil k njim v čoln in veter je ponehal.*

Otroci moji, na zemlji se dogaja toliko stvari ...! Lahko bi vam pripovedoval o bolečinah, o trpljenju, o surovem ravnanju, o mučeništvu — prav nič ne pretiravam — o junaštvu mnogih ljudi. V naših očeh, v našem razumu se včasih pojavi misel, da Jezus spi, da nas ne sliši; toda sveti Luka pripoveduje, kako Gospod ravna s svojimi: *Medtem ko so se peljali, je zaspal. In nad jezero je prihrumel silen vihar. Čoln je napolnila voda in*

bili so v nevarnosti. Pristopili so torej, ga prebudili in rekli: Učenik, učenik, izgubljeni smo! In vstal je ter zapretil vetru in razburkani vodi. Ponehala sta in nastala je tišina. Rekel jim je: Kje je vaša vera?

Če se izročimo, se On izroči nam. Potrebno je popolnoma zaupati v Učitelja, se prepustiti njegovim rokam brez pridržkov; mu z deli pokazati, da je ladja njegova, da hočemo, da po svojih željah razpolaga z vsem, kar nam pripada. *(Božji prijatelji, 22)*